

større Fremtid, og at der kan fremsættes stærkere Grunde for den end de, den høitærede Finantsminister anførte. Jeg skal dog ikke komme videre ind derpaa. Jeg er maaskee ogsaa i en anden Henseende uenig med den høitærede Finantsminister, idet det er min Overbeviisning, at det er en meget vanskelig Stat at gennemføre paa en heldig Maade, og at man maa gaae frem med den største Forsigtighed efter de strengeste Undersøgelser og ikke foretage en eneste Forandring i det, der er forsøgt, uden at den er grundet paa den vundne Erfaring. I Begyndelsen samler man saa let med denne Stat, gjør meget alvorlige Erfaringer og staaer Fare for, at Skatten bliver kastet aldeles overbord, fordi den ved den første Indførelse har været mindre fuldkommen. Vi begiit en stor Feil ved i Krigsskatloven at sammenblende Indkomstskatten og Hartkornskatten; det var den store Mangel ved det daværende Contingentsystem. Siden arbejdede Rigsdagen meget alvorligt for at indføre Contingentsystemet, renset for denne Hartkornskat. Jeg sætter ikke ubetinget Priis paa Contingentsystemet; jeg kan godt gaae over til Procentstyremet; jeg foretrækker det, men jeg siger, forinden vi forlade Contingentsystemet, med Hensyn til hvilket der var indvundet meget væsentlige Erfaringer og forelaa ypperlige Forarbejder, idet Regjeringen havde samlet et Materiale, som kunde benyttes, burde Finantsministeren, i Erkjendelse af de overordentlige Vanskeligheder ved denne Skatts Gjennemførelse, være gaaet gradviis frem, have støttet sig til denne Erfaring og have sagt: Jeg opgiver det og det, der er ufuldkomment, men lader os prøve os frem med det foreløbig givne Grundlag, efterat have ryddet de største Vanskeligheder afveien, og see, hvorledes vi kunne hjælpe os igjennem med en midlertidig Skat det Par Aar, i hvilke vi nødvendigt skulle have en Tillægsstat. Herefter vilde Stillingen have været simplere og klarere. Landstinget havde allerede med et Fleertal vedtaget Contingentsystemet, og her i Thinget var et saa stort Mindretal derfor, at det efter min Overbeviisning vilde være bleve til et betydeligt Fleertal, naar Finantsministeren paa eengang med Forsigtighed og Energi havde søgt at gennemføre Contingentsystemet.

Men saa kom vi ind paa Procentstyremet. Jeg indrømmer, at det kan gennemføres, naar man gaaer forsigtig tilværks, men nu har den høitærede Finantsminister netop været meget uforsigtig. Han kom med en § 6, som i sit Princip var fuldstændig rigtig. Jeg taler ikke om dens enkelte Bestemmelser, som jeg troer kunde trænge til Forandringer. Han kunde sagt os: Naar vi skulle have denne Procentstat, maae vi for en Deel søge til Indtægtskilderne. Vi have stor Fordeel derved, at Kjøbenhavn, der bidrager en saa stor Deel af Skatten, allerede har sin communale Indkomstskat. Naar vi der udskrive en saa og saa stor Procent, vide vi omtrent, hvilket Skattebeløb vi faae. Men saa er der det øvrige Land. I Danmark som agerdyrkende Land, hvor den langt overvældende Deel af Indtægtskilderne kommer fra Landbruget, er det aldeles nødvendigt, at der er bestemte Lovregler, hvorefter man taxerer Indtægt deraf, naar der vel at mærke ikke er Selvangivelse, grundet paa Regnskaber. Er der Selvangivelse, grundet paa Regnskaber, er det en Selvfølge, at Agerbrugerens maa kunne gjøre samme Ret gjældende som enhver anden Mand; men er der ikke Selvangivelse, er det en Nødvendighed at søge at opstille Principer i Loven, hvorefter man kan bedømme denne Indtægt. Det er muligt, at den høitærede Finantsminister føler med sig selv, at han har en saa stor Energi, at han vil kunne gennemføre administrativt det, Loven skulde have bestemt; men det spaaer jeg ham, at han vil faae overordenlig store Vanskeligheder ved, uden Lovbestemmelser i saa Henseende, igjennem sine Instruxer nogenlunde at kunne bøde paa de Mangler, der ere fremkaldte ved, at hans § 6 gik ud. Det er en stor Ulempe for os, at vi have manglet en Lov her. Den høitærede Finantsminister har ikke været nogen Leder i denne Sag, han har vakket og beredet sig selv og Thinget store Vanskeligheder. Men som Sagen nu staaer, idet jeg erkjender, at vi skulle have forøget Indtægt, at det er nødvendigt, at vi anvise Midler til at faae den, maa jeg stemme for det, Finantsministeren er gaaet ind paa, men saa kaster jeg ogsaa Ansvar over paa ham. — Jeg vil altsaa ikke være med til at stemme for